на дні пекла
люди квасять капутсу
і плодять дітей

кажуть холодно як у пеклі
або вчора був пекельний день
кажуть мусимо вирватися з цього пекла
і обдумують втечу ув інші виміри
у нові незнані прикрощі
хоч про це їх ніхто не просить

вони й самі цілком досвідчені
аби вірити що можливо розірвати коло
а могли б як ті старі пердуни
що їх плекають мало не в кожному другім помешканні
обжиратися манною кашею
і підмиватися в міру потреби
могли б застигнути у пророчому жесті
з вознесеними над головою долонями

навіщо ж тоді
витоптують дно цього пекла
впертими прагненнями
усвідомлюючи їхню марноту

як навіщо від цього ж легше